

Evreni Ayakta Tutan Kavram

SEVMEK YA DA SEVGİ

Cömertçe Harcanan ve Bilinçsiz Kullanıldığında Tehlikesi Çok Büyük Olan En Güzel Kelime

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

*Âşık oldum bir 'mim'e
İnciler dizilmiş 'cim'e,
Cim öyle bir cim ki,
Elif'ten kaf "getirir"
mim'e...¹*

Kültürümüzün Esas Unsuru Sevgi®

Kültürümüzün Esas Unsuru, özdeki temeli, Sevgi'dir. Dünyâ ve onun içinde bulunduğu bütün âlemler Peygamber Muhammed Mustafa (SAV)♥ Efendimiz'in yüzü suyu hürmetine yaratılmıştır♥.

Âdem (AS)* Cennet'ten çıkarılınca:

"*Muhammed Aleyhisselâm hakkı için, onun hürmetine beni affet!..*" diye duâ eder. Allâhü Teâlâ:

"*Onu henüz yaratmadım, nerden bildin?*" der. Âdem (AS) da:

"*Arş'ta 'Lâilâhe illâllah Muhammed'ün Resûllulah'* yazılı olduğunu gördüm. *Anladım ki, şerefli isminin yanına ancak en çok sevdiğinin ismini lâayık görürsün.*" diye cevap verir.

Allâhü Teâlâ da şöyle buyurur:

¹ Milletimizin kıvrak zekâsının ürünlerinden bir bilmece: Berhem, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://bilecikmuftulugu.gov.tr/index.php?option=com_content&task=view&id=459&Itemid=41, En Son Erişim Târîhi: 25.11.2012. CEVAP: (Mim: Hz. Muhammed, Cim: Cebrâil, Elif: Allah, Kaf: Kur'an'ı Kerim.)

® **İÇİNDEKİLER: Kültürümüzün Esas Unsuru Sevgi, "Sen Olmasaydın, Âlemleri Yaratmazdım!..", Allah'ın (CC) Yaratıklarına Karşı Sevgisi, Sevgilide Yok Olmak, Dünyâ Sevgisi, İhlâs, Sevgi ve Uzaklık, İyi Niyet ve Güzel Düşünceler, Sevmenin Tehlikeli Yönleri.**

♥ SAV kısaltması, "Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem - Allah O'na salât etsin." demektir.

♥ Anonim, Sen olmasaydın, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.forumankebut.net/forum/soru-ve-cevap/8949-resulum-kainati-senin-yuzu-suyu-hurmetine-yarattim.html>, En Son Erişim Târîhi: 20.09.2012.

* AS kısaltması, "Aleyhisselâm-Selâm üzerine olsun." demektir.

“Yâ Âdem!.. Doğru söyledin. O bana insanların en sevgilisidir. Onun hürmetine duâ ettiğin için seni afettim. Eğer Muhammed Aleyhisselâm olmasaydı, seni yaratmazdım².”

“Yâ Âdem!.. Muhammed Aleyhisselâm'ın ismi ile her ne isteseydin kabul ederdim. O olmasaydı, seni yaratmazdım³.”

Allâhü Teâlâ, en çok sevdiği Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz için bakın ne diyor:

“Ey Resûlüm!.. İbrâhim 'i Halîl (dost) edindimse, seni de habîb (sevgili) edindim.”

“Senden daha sevgili hiçbir şey yaratmadım. Senin, benim indimdeki yüksek derecenin bilinmesi için Dünyâ'yı ve ehlini yarattım. Sen olmasaydın, kâinâtı yaratmazdım⁴.”

İşte bu hitaptan anlıyoruz ki Allâhü Teâlâ tarafından gönderilen İslâm Dini bir *Sevgi Dini*; onun üzerine kurulan Kültürümüz de bir *Sevgi Kültürü*'dür.

Bu Sevgi öyledir ki, bu duygunun her yaratılmışı sızmasının özündeki sırrı, Mi'râc'da Allâhü Teâlâ ile Peygamberimiz (SAV) Efendimiz arasında geçen karşılıklı şu konuşmada gizlidir:

Allâhü Teâlâ Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'e:

“Senden başkasını senin için yarattım.” buyurunca, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz de:

“Ben de senden başkasını senin için terk ettim⁵.” cevâbını vermiştir.

Allâhü Teâlâ ile Peygamberimiz (SAV) Efendimiz arasında kurulu olan bu sevgi, İslâm Dini'nin temel harcıdır. Aynı zamanda bütün yaratılmışlar arasındaki sevgiler de *“Habîbim, Ey Muhammed!..-Sevgilim Ey Muhammed!..”* sırrındandır. Dolayısıyla, bu sır ile ilişkili olan güzel sözler, insanlara ümit ve mutluluk veriyor. Çünkü bunun temelinde pozitif düşünceler yeşerir, bunlar hayâtın güzelleşmesine, günlerin güzelliklerine götürür.

Kaynağı ve ucu Allâhü Teâlâ'ya kadar uzanan bu sevgi duygusunun üst tarafı insanlarda aşka kadar yükselir Sevgilide yok olmak, başka bir ifadeyle, cânanda (sevgilide) fenâ (yok) olmak, bir kimsenin sevgilisi ile mânevî olarak bütünleşmesi demektir. Öyle ki o kişi sevgilisi ile üzülür, sevgilisi ile sevinir, sevgili gibi düşünür, ..., kendisini sevgilisi gibi zanneder.

Eğer sevdâ;
Sevgiliye kendini adamaksa;
eger sevgi;
Kardelen çiçeği gibi hürriyete açılmaksa;
Şehâdet en büyük AŞK,

² Teberânî.

³ Hâkim.

⁴ Mevâhib, Mektûbat. Deylemî.

⁵ Mîrât-ı Kâinât.

Şehit en büyük âşık ise,
Kendimi yoluna adıyorum
Yâ Resûlallah!..⁶

İşte Sevgi ve Sevgi Kavramı, kaynağını Allah'ın (CC) Peygamberi Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz'e ayırdığı bu nasip ve ilişkiden alıyor.

İnsan ve yaratıklardaki Sevgi ve Davranışlar ya da daha genel söylemek gerekirse yaratıklar arasındaki ilişkiler, bünyelerinde hazmedilen sevgi ruhunun varlığı oranda tezâhür ediyor. Nitekim 1692 yılında Kızılderili Powathan Kabîlesi'nden John Smith, beyazlara (top ve tüfeklerle kapılarına dikilen Amerikalılara) şöyle sesleniyordu:

“Sevgi ile alabileceğiniz şeyleri niçin kuvvet zoruyla alacaksınız? Size yiyecek sağlayan bizleri niçin öldürmeye çalışacaksınız? Niçin bu kadar kıskançsınız? Bizler silâhsızız ve sanki düşmanla savaştığınız gibi top ve tüfekle değil, sevgi ve dostlukla geldiğinizde istediğiniz şeyleri sizlere vermeye hazırız⁷.”

“Nehirlerin ve ırmakların suyu, bizim için sâdece akıp giden su değildir; atalarımızın kanıdır aynı zamanda... Bu toprakları size satarsak, bu suların ve toprakların kutsal olduğunu çocuklarınıza öğretmeniz gerekecek... Biz nehirleri ve ırmakları kardeşimiz gibi severiz. Siz de aynı sevgiyi gösterebilecek misiniz kardeşlerimize?”

Bunun için o büyük Peygamber (SAV) Efendimiz'in değerini bilip onun yolundan ve Sünnet'inden zerre kadar sapmamalıdır!.. Bu kurtuluş için insanlara Allah'ü Teâlâ'nın bir emridir de:

“Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey îman edenler, siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle O'na selâm verin⁸!..”

O büyük Peygamber'e sırt çevirenler, bunun ötesinde “Çöl Bedevîsi” gibi aşağılayıcı kelimelerle O'nu aşağılamaya çalışanlar için bakınız Yüce Yaratıcı ne buyuruyor:

“Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara Dünyâ'da ve Âhiret'te lânet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azap hazırlanmıştır⁹.”

Onun için asıl akıllı olanlar, kurtuluşları için O'na tam teslimiyette bulunanlardır:

Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, Habîbullah'tır; Yüce Rab'bimizin en biricik sevgilisidir; Mîrâc'a mazhar olmuş ve bütün insanlığa gönderilmiş bir peygamberidir.

Dolayısıyla, Yüce Allah (CC) içinde onun sevgisi ve onun bağlantısı olmayan inanç ve amelleri kabul etmemektedir. O, bu yüzden Âhiret'te de şefaet kaynağıdır.

⁶ Anonim, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://tr-tr.facebook.com/video/video.php?v=102141993144574>, En Son Erişim Târîhi: 20.09.2012.

⁷ Zaman Araştırma Grubu, Kızılderililer'in söndürülen ocağı, 14.03.1991; Davis, Jay, The American Indian (First Vivtim).

⁸ Ahzab Sûresi, âyet 56.

⁹ Ahzab Sûresi, âyet 57.

Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'in, Yolu'nun, Din'inin kıyâmete kadar hak olarak kalacak ve bozulmadan yaşayacak olması da onun Allah'ın (CC) bir rahmeti oluşu sebebiyledir.

Bu rahmet, ırk, dil, soy, renk, coğrafya, kültür farkı gözetmeksizin, kendi çağında yaşayan ve daha sonra gelecek olan bütün bir insanlığı kapsamaktadır.

“Sen Olmasaydın, Âlemleri Yaratmazdım!..”

Bütün âlemlerin, insanlar ve cinlerin sırf Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'in hatırı için yaratıldığını Kur'an beyan etmektedir.

Bu yüzden Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, “Sen olmasaydın, âlemleri yaratmazdım!..” gerçeğinin sır ve imtiyâzına sâhip olan Tek Peygamber, Tek Resul'dür.

Bâzıları, bu bu sözün sâhîh bir hadis olmadığını söylüyorlar. Bu işin araştırma yönü... Araştırmacılar, kaynaklarda bunun yerini görmüşlerdir, görmemişlerdir. Bu bizi çok da ilgilendirmiyor.

Herkes ilim adamı olamaz, ama herkes gönülden aklını mantıklı olarak çalıştırabilir.

Bâzıları, “*Sen olmasaydın, âlemleri yaratmazdım!..*” sözüne inanamıyor. Öyle mi? Peki!..

Yüce Allah'ın (CC) “*habibim-sevgilim*” dediği bir peygamberin adını kendi adı ile birlikte Arş'ın üstünde “*kelime-i tevhid*” sözünde zikrediyorsa, o kadar önemseydiği bu Peygamberi için neden demesin ki, “*Sen olmasaydın, âlemleri yaratmazdım!..*” diye...

Çocuklarına göre de, “*Sen olmasaydın, âlemleri yaratmazdım!..*” sözü kudsî hadistir:

“Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım kudsî hadîsi, Mârifetnâme'nin ön sözünde, Yusuf-i Nebhâni hazretlerinin Envâr-ı Muhammediyye kitabının 13. sayfasında ve İmâm-ı Rabbânî hazretlerinin Mektubat'ının 122. mektubunda vardır”¹⁰.

Süryânice vâsıtasıyla Arapça'ya girmiş bir kelime olan âlem kelimesinin aslı, “*yüzyıl, uzun zaman, çağ*” anlamındaki “*olem*” kelimesinden gelmektedir. Yâni, âlem kelimesi, “*bütün zamanlarda yaşayan bütün insanlar, nesiller ve kuşaklar*” karşılığında kullanılabilir³.

İşte Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, bütün çağlar ve nesiller için gönderilmiştir.

Kâinat onun aşkına devreder, anne yavrusuna o sevgi ve rahmetle şefkat gösterir. Açan çiçeklerde, uçuşan kuşlarda, çağlayan ırmaklarda onun sevgisine ve hasretine koşuş vardır. Baş döndürücü bir hızla takdir edilmiş menziline doğru seyreden seyyâreler hep O'nun

¹⁰ Anonim, **Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.imamhatip.com/kamusalalan/eger-sen-olmasaydin-alemleri-yaratmazdim-t49151.0.html>, *En Son* Erişim Târihi: 10.12.2012.

³ Çevikel, A., **ALEMLERE RAHMET**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://www.kubacami.com/konular/peygambir/alemlere_rahmet.htm, Erişim Târihi: 10.12.2012

aşkıyla Rabb'ine yönelirler. Cümle mahlûkatın merkezinde o rahmet vardır. Bu gerçeği sezen Goethe, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz için:

"Beşeriyet ve ayağını bastığın her şey, çimenler, çiçekler, O'nun nefesiyle yaşıyor"¹¹.” diyor.

Goethe'nin gördüğü bu gerçeğin esâsı Allah (CC) tarafından Kur'an'da:

"(Ey Peygamber!..) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik"¹²” olarak bildirilmiyor mu?

O'nun bir rahmet olarak gönderildiği birçok âyet ve hadislerde açıkça görülmektedir. Ve sevgili Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, *'Rahmetenlil Âlemin'*dir.

Yânî, bütün âlemlere şefkat ve merhâmet kaynağıdır. O'nsuz hidâyet, rahmet, bereket, barış ve huzur mümkün değildir. O'na tâbi olmadan da hiç kurtuluş mümkün olur mu?

"O, kendi hevâsından konuşmaz!.."*, ancak vahiyle hareket eder. Dolayısıyla, *"O, ne getirdiyse onu alın, neden sizi sakındırıyor ise ondan sakının!..*"* meallerindeki ilâhî tâlîmatlar ona harfiyen uymayı şart koşuyor.

Bundan dolayıdır ki, İmâmı Gazâlî (RhA)[†], sâlih amelin tanımını, *"Hz. Muhammed'e tâbi olunarak yapılan güzel işlerdir."* şeklinde vermiştir.

Demek oluyor ki, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'e, tâbi olunmadan hiçbir iş sâlih amel sayılmamaktadır. Sonuç itibâriyle, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, Allah'ın (CC) insan ve yaratıklara bir rahmetidir.

Şâh-ı Nakşîbend (RhA) Hazretler tövbe edip, tasavvufa yönelişini şöyle anlatmaktadır:

Âileme ve çocuklarıma karşı kalbimde sevgi ve muhabbetim çok fazla idi. Bir gün evimde otururken, âileme ve çocuklarıma pek fazla iltifât ve muhabbet gösterdim. Bu sırada âniden kulağıma gizli bir ses geldi. Seste:

"Her şeyi bırakıp Allah'a dönme zamânı daha gelmedi mi?" deniliyordu.

Bu sesi duyunca hâlim birden değişti. Oturduğum yerde duramaz oldum. Hemen yakındaki nehre gidip elbisemi yıkadım ve gusûl abdesti aldım. Sonra iki rekaat namaz kılarak, bir daha günah işlememek üzere, tam bir tövbe yaptım. Her şeyden el çekip Allah'a (CC) döndüm.

İnanınız ki, nice seneler sonra hâlâ o kıldığım iki rekât namazı arzû ediyorum. Bu yola girdikten sonra *Zeyvertûn* köyünde oturdum. Beş vakit namazımı bu köyün câmisinde kılıyordum.

¹¹ Nubâkî, H., Tek Nur (6. Baskı), Sayfa 108, Damla Yayınevi, 1985, İstanbul.

¹² Enbiyâ Sûresi, âyet 107.

* Necm Sûresi, âyet 3.

* Haşr Sûresi, âyet 7.

[†] RhA kısaltması, *"Rametullâhi Aleyh=Allah'ın rahmeti üzerine olsun!.."* demektir.

Bir gün nasıl olduysa, bir vakit namazı cemâatle kılmayı kaçırmışım. Câminin, âlim ve takvâ sâhibi, bir imâmı vardı. Bana:

"Ben seni, ibâdet meydanının safını dolduran erlerinden zannedirdim. Meğer sen, saf dolduran er değil, saf kıran imişsin!.." dedi. Buna karşılık ben de imama:

"Zât-ı âliniz, hakkımda böyle düşünüyorsunuz ama ben yaldızlı ve parlak bir tuncum." dedim. Böyle deyince, imâm efendi şu beyti okuyarak cevap verdi:

*"Kalbinin yönünü aşk pazarına çevir,
Demirin hâlis olması ateş ilemdir."*

İmamın bu sözü kalbime fazlasıyla tesir etti ve içime öyle bir dert saldı ve beni öyle bir aşka düşürdü ki, bu aşk beni kararsız bir hâle soktu.

Bu târihten sonra Allah (CC) bana lütuf ve kereminden çok kapılar açtı. Önceki dostlarımdan birkaçı, bir gece yoluma çıktılar. Bana her biri bir şeyler söyledi. Böylece, benim kendilerine uymam için çok uğraştılar.

Onlara tâbi olmak isterken, Allah'ın (CC) yardımı ile bir âyet-i kerîmede bildirildiği gibi, *"Allah'ın açtığı kapıyı kapatmaya ve kapamış olduğu kapıyı açmaya kimsenin gücü yetmez"* dedim.

Bu söz, eski dostlarımda iyi bir tesir meydana getirdi, benim bulunduğum yola girdiler. Benim bütün gayretim Allah'dan (CC) başka her şeyi bırakıp Allah'ın (CC) rızâsına kavuşmaktı. Allah'a (CC) sonsuz hamdû senâlar olsun ki, bana O'nun yardımı erişti, böylece, Rab'bim beni maksadıma kavuşturdu¹³.

Buradan çıkaracağımız ders şudur: Sevgiyi bozuk para gibi vara-yoka harcamamalı, onun esiri değil, onu gereği gibi yönetici olmalıyız.

Allah'ın (CC) Yaratıklarına Karşı Sevgisi

Burada hemen şu da belirtilmelidir ki, Allah (CC), yarattıklarına karşı genel anlamda *"Errahman"* ismi ile tecelli eder.

Er-Rahmân, rahmet mânâsına gelen bir sıfat gibi düşünülse bile Allah'ın, (CC), doksan dokuz isimlerinden bir tânesidir. Sırf Allah'a (CC) mahsus olmak üzere, *"çok merhâmetli"* lügat anlamını taşıyan bu ismin zikrinde düşünülen anlam:

"Ezelde yaratılmış olan bütün varlıklar hakkında hayır ve rahmet irâde buyuran, sevdiğini ve sevmediğini ayırt etmeden, bütün yaratıklarını sayısız nimetlerine gark eden..." şeklinde ifâde edilebilir.

¹³ **BEHÂEDDÎN BUHÂRÎ** (Şâh-ı Nakşibend) Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://forum.shifdelete.net/din-kulturu-ve-ahlak-bilgisi/72674-behaedd%CEN-buhar%CE-sah-i-naksibend-1-bolum-altin-silsile.html?langid=8>, En Son Erişim Târihi: 09.10.2012.

Allah'ın (CC) sevgi ve merhâmetinin arkasından, insanda olduğu gibi, infial gelmez. Yarattığı her varlığa, ayırım yapmadan, merhâmet eder ve onları çeşitli nimetlerine kavuşturur.

Diğer taraftan Allah (CC), Müslüman'lara karşı çok şefkâtlidir. Er-Rahmân'ın tecellilerine ilâve olarak O'nun bu şefkâti, "*Errahîm*" ismi ile tecelli etmektedir. Bu tecelli Müslüman olmayanlara olmaz. Müslüman bu tecelli ile *İhsan Derecesi'ne (Mertebesi'ne)* kadar yükselir.

Bu derecenin târifi kolay ama onu elde etmek için nefisle Büyük Cihat* gerekiyor. Büyük cihatta muvaffak olanlar maddî ve mânevî olarak eğitilmiş ve terbiye edilmiş olurlar.

Bu, herkese açıktır. Bütün insanlar bu ahlâk ve nimetlere dâvet edilmiştir. Ahlâkını koruyarak ihsan mertebesini kazanan kimseyi Allah (CC) sever. O kimse O'nun huzûrunda kabul gören kimselerden olur. Bu insanın kalbi ilâhî sevgi, huşû, hayâ ve haşyet ile dolar.

Bana değer verdin de beni yoktan var ettin!..
Dünyâ'ya göndererek kendine kul seçtin!..
Varlığımdan haberdar ettin!..
Gönlümü bî-karar ettin!..

Bunun için Ey Rab'bim!..

Lutfuna sığınarak kapına geldim, hidâyetine muhtâcım!..
Kulluk edemedim, affına geldim!..
Beni şaşırtma!.. Tevfikini refik et!.. Bana doğruyu söylet!..
Bana sevginle neşeni duyur, gerçeği öğret!..

Sevgilide Yok Olmak

Cânan'da (**Sevgili'de**) Fenâ (yok) olmak, bir kimsenin sevgilisi ile mânevî olarak bütünleşmesi demektir. Öyle ki o kişi sevgilisi ile üzülür, sevgilisi ile sevinir, sevgili gibi düşünür, ..., kendisini sevgilisi gibi zanneder. Paralel bağlı bir elektrik ampulünün aynı anda ışık yayması, aynı anda sönmesi gibi bir bütünlük...

Dünyâ Sevgisi

İnsanı Allah'tan (CC) ve Allah (CC) yolundan alıkoyan her şeye tanım olarak Dünyâ Sevgisi deniyor. Dünyâ Sevgisi bütün günahların başıdır. Çünkü o Âhiret için her an gaflet üretiyor.

Eski insanların çoğunda dünyâ sevgisi yoktu. Ya günümüz insanları böyle mi? Bu gün insanların çoğunda dünyâ hayâtının aldaticılığı son haddine gelmiş durumdadır. Günümüzde dünyâ hayâtı, âdetâ cennetleştî; Âhiret'i unutturdu. Eskiye göre insanlar o kadar rahatladılar ki, her şey dünyâ zannediliyor. Öyle ki, her doğan çocuğun anne ve babası için ilk düşünülecek şey, '*çocuğun hayâtını kazanmasıdır*'. Bu yüzdendir ki, bugün çocukların büyük

* Hz. Peygamber (SAV), bir grup ashâbi savaşa gönderdi, döndüklerinde şöyle buyurdu: "*Çok hoş geldiniz; ne mutlu küçük cihadı yapıp boyunlarında büyük cihat kalan kavme!..*" Yâ Resûlullah, büyük cihat nedir?" diye sorduklarında; "*Nefisle cihat etmektir.*" buyurdular.

çoğunluğu, böylece, başka hiçbir amaç yokmuşçasına, dünyâya bağlanacak şekilde yetiştirilmektedir.

Bu atmosfer içinde günümüzde imkânlar arttıkça rahatlık artmakta; rahatlık arttıkça da dünyâya bağlılık ve aynı oranda tembellik ve hayâtın sıkıntılarına, hastalıklara karşı dayanıklılık azalmakta; dayanıksızlık, iş gücü ve başarı azalmakta, Âhîret ve onu kazanma yolları ve Allah'ın (CC) zikri de gittikçe unutulmaktadır. Bütün bunlar, gerçek yaratış hedefinin yitirilmesi demektir.

Allah'ın (CC) zikrinden gâfil olanlara şeytan arkadaş olarak tahsis ediliyor. Bu âlem sınav Dünyâsı ya... Onun için... Bundan sonra artık o insanın çoğu işleri günahlarla dolup dolup taşmaktadır. İşte bütün bunların kısaca ifâdesi, dünyâ sevgisi olarak kendini göstermektedir. Böyle bir yaşantının nereye varacağı açıktır: *"Dünyâ sevgisi bütün günahların başıdır"¹⁴.*

Bunun için sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz:

"Ben, benden sonra sizin şirke düşmenizden korkmuyorum. Fakat ben, sizin dünyânızdan, dünyâyı istemenizden, dünyâ için öldürmenizden ve tıpkı sizden öncekilerin helâk olması gibi, sizin de helâk olmanızdan korkuyorum"¹⁵. buyurmuşlardır.

Ebû Sâid el Hudrî'den gelen bir hadiste Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz diyor ki:

"Sizin hakkınızda en çok korktuğum şey Allah'ın, yerin bereketinden sizin için çıkarttıklarıdır."

Denildi ki:

Yerin bereketi nedir?

Dedi ki:

Dünyâ sevgisi, süs ve güzellikleridir..."¹⁶

Birçok âyette dünyâ sevgisine, dünyâyı Âhîret'e tercih etmeye karşı bir uyarı vardır^{17,18,19}. Bu âyetlerde ve bunlara benzer daha birçok âyetlerde dünyâ sevgisinin Âhîret

¹⁴ Beyhakî, İbni Ebiddünyâ hadîsi.

¹⁵ Anonim, Dünyâ Sevgisi, Alındığı elektronik posta adresi, http://www.rasidihilafet.org/kitaplar/Daveti_Tasimanin_Zorunlulugu/09.htm, En son ulaşım târihi: 5.08.2011.

¹⁶ Anonim, Dünyâ Sevgisi, Alındığı elektronik posta adresi, http://www.rasidihilafet.org/kitaplar/Daveti_Tasimanin_Zorunlulugu/09.htm, En son ulaşım târihi: 5.08.2011.

¹⁷ Enfal Sûresi, âyet 67. *"Hiçbir Peygamber için, yeryüzünde ağır basmadıkça, esirlere sâhip olmak uygun değildir. Siz şu iğreti dünyânın nîmetini istiyorsunuz; Allah ise Âhîret'i istiyor. Allah Aziz'dir, Hakîm'dir."*

¹⁸ Tevbe Sûresi, âyet 38-39: *'Ey îman edenler!.. Size ne oldu ki, "Allah yolunda cihada çıkın!.." denilince olduğumuz yere yığılıp kaldınız!.. Yoksa Âhîret'ten vazgeçip dünyâ hayâtına râzî mi olduk? Fakat dünyâ hayâtının zevki Âhîret'in yanında ancak pek az bir şeydir. Eğer topluca savaşa katılmazsanız, O sizi acı*

sevgisine tercih edilmesine karşı şiddetli uyarılar bulunmaktadır. Çünkü dünyâ sevgisinin sonunun Cehennem azâbı olacağı apaçıktır:

“Her kim dünyâ hayâtını ve güzelliklerini isterse, biz onlara amellerinin karşılığını orada tamâmen öderiz. Bu hususta kendilerine bir densizlik yapılmaz.”

“Fakat onlar öyle kimselerdir ki, Âhîret’te kendilerine ateşten başka bir şey yoktur. İşledikleri şeyler orada boşuna gitmiştir. Zâten, bütün yaptıkları da batıldır²⁰.”

“Onlar, o kimselerdir ki, dünyâ hayâtını Âhîret’e tercih ederler, (insanları) Allah’ın yolundan çevirirler ve onun eğrilmesini isterler. İşte bunlar, çok büyük bir sapıklık içindedirler²¹.”

“Artık her kim azgınlık etmiş ve dünyâ hayâtını tercih etmişse, kuşkusuz onun varacağı yer Cehennem’dir²².”

Akıllı insan odur ki, kendini dünyâ sevgisinden arındırır, Âhîret’i kazanma yollarını arar²³. Ancak akılları noksan olanlar dünyâ için toplarlar²⁴.

Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz, dünyânın Âhîret yanındaki değeri için, *“Sizden birinizin parmağını okyanusa daldırıp oradan çıkarması gibidir. Bir baksın bakalım, parmağıyla ne elde edebilmiş...²⁵”* benzetmesini yapmış ve şöyle buyurmuşlardır:

"Eğer dünyânın, Allah katında sivrisineğin kanadı kadar değeri olsaydı, oradan tek bir kâfire içmek için su bile vermezdi."

Netice olarak, dünyâ, Allah’a (CC) bir koyun leşinin sâhibi yanındaki değeri kadar bile değerli değildir²⁶. Peygamberimizin şu sözlerine de kulak verelim:

"Cennet’te bir kamçı kadar yer, dünyâ ve içindekilerden daha hayırlıdır. Öğleden önce veyâ sonra bir kerecik Allah yolunda yola çıkış, dünyâ ve içindeki her şeyden daha hayırlıdır."

“Dünyâda gârip bir kimse ya da yolcu gibi ol!..” Dünyâ müminin hâpishânesi kâfirin cennetidir²⁷.”

bir azâba uğratar ve yerinize başka bir kavmi getirir ve siz O’na zerrece bir zarar veremezsiniz. Allah’ın her şeye gücü yeter.”

¹⁹ *Tevbe Sûresi, âyet 16-17: “Fakat siz dünyâ hayâtını tercih ediyorsunuz. Oysa, Âhîret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.”*

²⁰ *Hud Sûresi, âyet 15-16.*

²¹ *İbrâhim Sûresi, âyet 2-3.*

²² *Nâzirat Sûresi, âyet 73-39.*

²³ Uveyda, A.L, DÜNYÂ SEVGİSİ, Hadis: *"Zeki olan kimse, nefsine tâbi olmadan ölümden sonrası için çalışandır. Âciz kimse ise nefsine tâbi olup Allah’a minnet edendir."*, Alındığı elektronik internet adresi, http://www.rasidihilafet.org/kitaplar/Daveti_Tasimanin_Zorunlulugu/09.htm, En son erişim târihi: 8.08.2011.

²⁴ Uveyda, A.L, DÜNYÂ SEVGİSİ, Hadis: *"Dünya, yurdu olmayanın yurdu, malı olmayanın malıdır. Ancak akli olmayan kimse dünyâ için toplar."*, Alındığı elektronik internet adresi, http://www.rasidihilafet.org/kitaplar/Daveti_Tasimanin_Zorunlulugu/09.htm, En son erişim târihi: 8.08.2011.

²⁵ Hadis.

²⁶ Hadis meali.

Dünyâ meşgâlesi çoktur, bitmez, bir noktada bitirip Âhiret için de vakit ayırmak gerekiyor. Aksi halde, kendisine bir uğraşı bulan kimse için yeni zincirleme işler (uğraşlar) açılır, o zaman Âhiret için ayrılacak bir vakit bulunamaz.

Helâl kazancından dolayı hesâba çekileceği, haram kazancından dolayı da azâba uğrayacağı bu dünyâ hayâtına sınımsız sarılan ve dünyâ hayâtından başka bir şey düşünmeyene ne demeli!..

Bir insan Âhiret kaygısını hiç hatırlamaz, yarın Allah'ın (CC) huzûrunda hesâba çekileceğini düşünmez, iş ve amellerini sırf Allah (CC) rızâsı için yapmaz, dininin esaslarına bir zarar geldiğinde hiç oralı olmazsa fakat dünyâlık menfaatine bir zarar geldiğinde hemen ortalığı velveleye vererek ağlayıp sızlanmaya başlarsa, bu insanın vay hâline!..

Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz Ebû Hüreyre'ye (RA) hitâben bakınız ne diyor:

‘Ey Ebâ Hüreyre!.. Sana, dünyâyı bütün varlığı ile göstereyim mi? buyurdular. Ben de; “Göster, Yâ Resûlallah!..” dedim.’

‘Bunun üzerine Resûlü Ekrem elimden tutarak beni Medîne çöplüklerinin döküldüğü bir dereye götürdü. Orada insan kelleleri, insan pislikleri, parçalanmış elbiseler ve kemikler vardı. Bunları gösterdikten sonra:

“Gördüğün bu kelleler aynı sizin gibi ihtiras ve uzun kuruntular besleyen kimselerdi. Şimdi etsiz kemik olarak kaldılar ve nihâyet çürüyüp toz hâline geleceklerdir. Bu pislikler, onların yedikleri, leziz yemeklerdir. Nereden kazandı ise kazandı, sonra da mîdelerine indirdiler. Şimdi ise, herkes bunlardan uzaklaşmaktadır.”

“Bu parçalanmış bezler, onların süslü elbiseleri idi. Şimdi rüzgâr onları parça parça etmiştir.”

“Bu kemikler onların üzerlerine binip diyar diyar dolaştıkları binitlerinin kemikleridir.”

“İşte dünyânın manzarası ve sonu budur²⁸.”

Bu dünyâda insana zâhit* olmak yaraşır.

İhlâs

Burada dikkati çeken bir nokta da şudur:

²⁷ Anonim, Hz. Muhammed'in Kişiliği, Alındığı elektronik posta adresi, <http://www.msxlab.org/forum/hz-muhammed/261341-hz-muhammedin-kisiligi.html>, En son ulaşım târihi: 31.05.2011.

²⁸ Anonim, **DÜNYÂ SEVGİSİ (Yazının Ashı Altınoluk dergisinin Nisan 1999 târîhli sayısındadır)**, Alındığı elektronik internet adresi, <http://www.tasavvufalemi.com/sayfa.php?yaziNo=264>, En son erişim târihi: 18.06.2011.

* zâhit: Dinin buyruklarını yerine getiren, haramdan kaçınan kimse.

Âyette Allah'ın (CC) hitâbında görülmektedir ki, şeytan ihlâslı kullara bir zarar verememektedir. İhlâs, “*temiz ve doğru sevgi, gönülden gelen dostluk, samîmiyet, bağlılık*” anlamlarında olup işi severek ve kendini vererek yapmak olduğuna göre, bu bize, ibâdetlerimizi baştan savmadan onları, şevk ve büyük bir arzû içinde, yerine getirme uyarısını vermektedir.

Allah (CC) rızâsı için O'nun sevgisiyle yapılan işlere güzel amel (iş) denir. Amellerin asıl maksadı insanın yaratılış gâyesine uygun olarak Allah'ın (CC) anılması ve ululanmasıdır. Bununla beraber, Allah (CC), kulunun emeklerini zâyî etmeyip değerlendirmekte ve mükâfatlandırmaktadır.

Sevgi ve Uzaklık

Sevgi için uzakta olmak fark etmez. Tasavvuf sevgi üzerine kurulmuştur. Sevgi, mürşit ile mürit arasında feyiz iletkenidir. *Şâh-ı Nakşibend (RhA) Hazretler* demiştir ki:

“Bizim sohbetimize girenlerin kalblerinde, sevgi tohumu vardır. Kısaca bu yola, ‘Ehl-i sünnet vel cemâat yolu’ denir. Bizim sohbetimize dâhil olanların kalplerine sevgi tohumu atılmıştır. Fakat kişi Allah'tan (CC) başka her şeyden alâkasını kesmemiş olabilir. Bu durumda sohbetimize katılan kimsenin kalbinde, Allah'ın (CC) sevgisinden başka neye bağlılık varsa, onu onun kalbinden temizleriz. Kalbinde bize karşı meyli ve sevgisi olanlara sevgi tohumu ekerek gece gündüz onu terbiye etmek bizim vazîfemizdir. Sevgi için uzakta olmak fark etmez.

Mûsâ'ya (AS) *Kelîmullah*, İsâ'ya (AS) da *Rûhullah*, son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa (SAV) Efendimiz'e ise *Habîbullah* deniyor. Bu yüzden Peygamberimiz ile gelen İslâm dininin temelini sevgi (muhabbet) olduğunu söylüyoruz.

Sevgi dinimizin bir âlameti, bir temel taşıdır. Düşünün bir kere!.. Sevgiye dayanmayan hangi bir işten ne hayır geliyor? Her hangi bir hususta, konu ile ilgili bir inanç ve îman oluşuktan sonra onun gelişmesi yine sevgiye dayanmıyor mu?

İyi Niyet Ve Güzel Düşünceler

Gelelim varacağımız sonuca: “*Güzel şeylerle- bilimsel anlamda pozitif düşüncelerle - meşgul olan bir kalpte kötü şeyler yer bulamaz*”. Allah (CC) da “*Dünyâ sevgisinin olduğu bir kalpte benim sevgim yoktur*” demiyor mu? O halde, irâdemizi zorlayarak, kalbimizi kontrol edebilir, onu iyi niyet ve güzel düşüncelerle ya da güzel ahlâkla (edeple) doldurabiliriz. “*Edebin dostları, hayâ, samîmiyet, teslimiyet, sevgi (muhabbet), niyet, îtaat, gayret, sohbet ve hizmettir.*”

Tasavvufta dersli bir kimsenin feyzi, hocasının sohbetlerine katılması ve kalbinde ona karşı katıksız bir sevgi ve saygı beslemesi ile gelir. Feyzin iletkeni sevgi ve saygıdır. Sevgi ve saygının yok olması, iletkenin kopması, feyzin kesilmesi demektir. Bu konuda Şâh-ı Nakşibend, (RhA) Hazretleri feyzin sohbetle geldiğini belirttikten sonra “*Sohbet dervişin kardeşinde fânî olmasıdır.*” diyerek sohbitsiz feyiz akışının zayıflayacağını belirtmiş, feyzin sevgi ve saygı iletkeni üzerinde devamlı olarak akması için sohbetin gerekli olduğunu vurgulamıştır.

Mehmet Zahit Koktu (RhA) diyor ki:

“Bizim büyüklerimizin çoğu ümmîdir, câhil değildir. Câhil diye Allah’ı tanımayanlar derler. Ümmî okumasını, yazmasını bilmeyene derler. Peygamberimiz de ümmî... Bütün evliyâların çoğu ümmî... Okumasını, yazmasını bilmedikleri halde, içlerinde **merhâmet gâliptir, şefkat gâliptir, sevgi gâliptir.** Ondan dolayı, Allah-ü Teâlâ onları kutup bile yapmıştır, evliyâ yapmıştır. Onun için üstüne, başına bakarsın da hoşuna gitmez ama Allah’ın sevgili bir kuludur. Onun için, onlara, herkese yâni, elden gelen hürmet, saygı, zayıfların yardımına koşmak, büyüklere karşı hürmet ve saygıda bulunmak Müslüman’ların vazîfesidir. Çünkü kim ki, büyüklerine karşı saygı yapamıyor, küçüklerine karşı şefkat ve merhâmeti yoktur, **‘feleyse minnâ’-bizden değildir.** Onun için büyüklerimize karşı dâimâ saygı ve sevgi, küçüklerimize karşı da merhâmet ve şefkat... İslâm zâten bu iki şeyden ibâret diyorlar. Allah hepimizi affetsin, tevfikât-ı samedâniyyesine mahzar eylesin!..²⁹”

Sevginin kullanılmasının en tehlikeli yönü onu İslâm dışı insan, âdet ve örfler için kullanmaktır. Başka bir ifâdeyle söylemek gerekirse, İslâm dışı insanları, âdetleri ve örfleri sevmek îman açısından çok tehlikelidir^P.

Bir gün Abdullah bin Übey, gelmesi için Peygamberimiz (SAV) Efendimiz’e haber yolladı. Peygamberimiz (SAV) Efendimiz onun öleceği gün yanına vardı. Onun ölmek üzere olduğunu anlayan Peygamberimiz (SAV) Efendimiz:

"Vallâhi, ben seni Yahûdiler’i sevmekten nehyeder dururdum. Yahûdi sevgisi nihâyet seni helâk etti!.." dedi.

Abdullah bin Übey bin Selûl:

"Es'ad bin Zûrâre onlara kin besledi de kendisine ne yararı oldu ki?.. Yâ Rasûlallah!.. Şimdi, kınama ve azarlama zamanı değil, ölme zamanıdır!.. Ben seni yanıma beni azarlayasın diye değil, benim için Allah’tan yarlıganmak dileyeyim diye çağırttım. Ölürsen yıkıntıda yanımda bulun, bana gömleğini ver, onun içine de sarılayım. Hem bana, senin tenine değen gömleğini ver!.. Cenâze namazımı kıl ve benim yarlıganmam için de Allah’a duâ et“!.." dedi.

Dikkat ediniz!.. Bu sözde baştan sonuna kadar edepsizlik kokmuyor mu?

Sevmenin Tehlikeli Yönleri

Sevmenin tehlikeli tarafının izlerini Peygamberimiz (SAV) Efendimiz’in:

"Vallâhi, ben seni Yahûdiler’i sevmekten nehyeder dururdum. Yahûdi sevgisi nihâyet seni helâk etti!.." sözünden esinleyebiliriz. Buradan hareketle Allah ve Peygamber (SAV) Efendimiz’in sevmediği kimseleri, yasakladıklarını, günah olan şeyleri, bugünkü bilimsel dille söylemek gerekirse, negatif dalga³⁰ kaynaklarından günah ve haram olan şeyleri sevmek ya da ‘bunlar günah ve haram değildir’ demek, sevmenin tehlikeli yönleridir.

²⁹ Temiz, M., **MAHVİYET (M. Zâhid Kotku)**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.pamukkale.edu.tr/bilim/mahviyet.doc>, En Son Erişim Târihi: 25.04.2012.

^P Ailem dergisi, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) : Kişi sevdiğiyle beraberdir! Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.baktabul.net/peygamber-efendimiz-s-a-v/90158-peygamber-efendimiz-s-a-v-kisi-sevdiyiyle-beraberdir.html>, En Son Erişim Târihi: 08.10.2012.

³⁰ Temiz, M., **Olumlu Olumsuz Dalgalar Ve Mutluluk**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://gayalo.net/bilim/OLUMLU%20OLUMSUZ%20DALGALAR.pdf>, En Son Erişim Târihi: 10.12.2012.

Müslüman'ım dedikleri halde, İslâm dışı insanları gönülden sevenler, yılbaşı eğlenceleri gibi, İslâm dışı âdet ve örfleri sevip benimseyerek uygulayıp yaşatanlar beni daha çok endişeye düşürüyor^Ω.

^Ω Endişemin sebebi şu: İslâm geleneğinde, başkalarının âdet ve yaşantılarının insanlarımız tarafından çok yaygın olarak uygulanması nedeniyle, mahzurlu oluşunun bilinmemesi ve bu nedenle kutlayıcıların farkında olmadan çok tehlikeli bir sonuca sürüklenmeleridir. Bu kutlamaları mutlakâ yapmak isteyenlere tavsiyem şudur: Kutlama zamanlarını yabancıların kutlama zamanlarından farklı zamanlara düşürmeleri ve niyetlerini, başkalarının niyetleri doğrultusunda değil fakat kendi âdetleri ile ilişkili bir doğrultuya dönüştürmeleridir. Sevdiğini Allâhü Teâlâ için sevmek ve sevmediğini de yine Allâhü Teâlâ için sevmemek O'nın insanlardan beklediğinin esâslarıdır. Allâhü Teâlâ'nın bu tercihini sorgulamaya kalkmak akılsızlık, mantıksızlık, abes ya da inançsızlık olur. Bizim tavsiyemiz, Müslüman olup da bununla gurur duyanlardır. Diğerlerine bir sözümüz olamaz.